

Kunstencentrum BELGIE, HASSELT PRESENTEERT

op vrijdag 23 en zaterdag 24 juni 2006

"AN EVENING WITH THE TRIFFIDS"

In Remembrance of David McComb

The Triffids

Jill Birt: Zang, keyboards **Robert McComb:** Viool, gitaar, zang **'Evil' Graham Lee:** Steel-gitaar, zang

Martyn Casey: Bas **Alsly MacDonald:** Drum, percussie

**EXHIBITION
LIVE CONCERT
SPECIAL GUESTS
SCREENINGS
DJ SETS & TALKS...**

The Triffids Reissue-serie

Domino Records (Franz Ferdinand, Arctic Monkeys...) vanaf juni 2006

eerste release : cd Born Sandy Devotional, juni 2006 !

MET STEUN VAN : de Provincie Limburg, www.popinlimburg.be
de Vlaamse Gemeenschap
De Melkweg Amsterdam (extra event: maandag 26 juni)

'Wide open road', 'Bury me deep in love', 'Stolen property', 'Keep your eyes on the hole', ... Bij wie ouder is dan een jaar of dertig roepen deze popparels ongetwijfeld de melancholische droomwereld van The Triffids weer op. Wie jonger is moet niet wanhopen: gespreid over een periode van twee jaar wordt vanaf juni 2006 het hele Triffids-oeuvre (1978-1989) opnieuw uitgebracht via Domino Records, het Engelse label dat o.a. Franz Ferdinand, Arctic Monkeys en Bonnie 'Prince' Billy aan de wereld voorstelde. Het Australische Liberation Music-label neemt Australië en Nieuw-Zeeland voor zijn rekening.

Het belang van The Triffids in de muzikale ontwikkelingen vanaf de jaren '80 en hun invloed op diverse muziekstromingen nadien is moeilijk te vatten. Opererend vanuit hun iets 'te' idyllische thuishaven, het zonovergoten Australische Perth, leidde hun immer durende zoektocht via Londen, Berlijn en Amsterdam naar de rest van de wereld. Geïnspireerd door de no-nonsense en de 'do it yourself' spirit van de punk evolueerden The Triffids naar een voor die tijd hoogst eigenzinnig muzikaal en instrumentaal samenspel: pop, folk, R&B, jazz... violen, orgel, lapsteel... Geen platgetreden paden toen maar cross-overs 'avant la lettre' waarmee ze een eigen universum ontwikkelden, tussen Velvet en country.

En natuurlijk was er David McComb, de zanger-songschrijver die in 1999 op 36-jarige leeftijd overleed. McComb was met zijn prachtige lyrics en charismatische zangstijl jarenlang hét boegbeeld van The Triffids. Maar vooral ook was hij deel van een hechte, talentrijke vriendengroep. Broer Robert McComb als veelzijdig instrumentalist en zanger, Alsy MacDonald op drums, 'Evil' Graham Lee met zijn wonderlijke gitaararrangementen, Jill Birt met het aftandse orgeltje en een hemels zangtalent... en last but not least bassist Martyn Casey, het vroegere zorgenkind bij uitstek, maar niemand minder dan huidig toeverlaat en rechterhand van Nick Cave bij The Bad Seeds.

Ondanks hun thuisloosheid, hun voortdurend geldgebrek en een chaotische, puur op emotie drijvende levensstijl evolueerden The Triffids tot een hechte, mysterieuze band. Zakelijke keuzes waren hun vreemd, waardoor ze met hun wonderlijke popmuziek, doordrongen van droefheid en weemoed, heen en weer bleven slingeren in een soort niemandsland. Tussen kleine alternatieve clubs en de grote concertzalen en festivals (o.a. Werchter 1987 en Pukkelpop 1988), tussen 'independent' en 'major'. Dit geschipper was een bewuste keuze, één van de weinige punten waarop ze het lot en het toeval niet lieten spelen. Het lot en het toeval brengen hun nu wel naar Hasselt, kunstencentrum BELGIE... voor een exclusief reuniegebeuren 'An evening with The Triffids'.

AN EVENING WITH THE TRIFFIDS

In Remembrance of David McComb

Kunstencentrum BELGIE presenteert op vrijdag 23 en zaterdag 24 juni, telkens vanaf 19u, een veelzijdig evenement met en rond The Triffids. Redenen te over om in aanloop van de grote festivals nog een laatste keer naar Hasselt af te zakken, voor een pure avond Triffids, exclusief en onversneden.

Beide avonden verlopen volgens hetzelfde stramien, mogelijks licht verschillend qua songkeuze, interviews, visuals, extra gastzang...

Ingrediënten van het weekend zijn :

exclusief audio- en beeldmateriaal (onuitgegeven opnames, radiosessies, super 8 film-materiaal van bandleden enz...),

een uniek Triffids-concert met de originele bandleden die voor het eerst na hun split in 1989 opnieuw op het podium zullen delen,

gastzang, o.a. Mark Snarski (Jackson Code, AUS)...

live interview-sessies met The Triffids en hun entourage,

een gevarieerde tentoonstelling met historische foto's en materiaal uit de persoonlijke archieven van de Triffids-leden,

presentatie van de eerste reissue-cd op Domino Records: 'Born Sandy Devotional',

dj-sets door een aantal bandleden van The Triffids...

THE TRIFFIDS - PRAKTISCH

DATA Vrijdag 23 & zaterdag 24 juni 2006, deuren telkens van 19u00 to 02u00.

PLAATS Kunstencentrum BELGIE
Burgemeester Bollenstraat 54
3500 Hasselt
<http://www.kunstencentrumbelgie.com>
Tel 011/22.41.61

INKOM reservatie of vvk aangeraden !
° Kassa : EUR 16 (leden BELGIE) / EUR 18
° Reservatie met storting : EUR 18 - mail naar belgie@skynet.be
° VVK : EUR 16 + eventuele reservatiekosten van de platenwinkel
- Hasselt Giga Swing
- Antwerpen Bilbo
- Brussel Gent Music Mania
- Fnac : Luik, Leuven, Antwerpen, Gent, Brussel, Wijnegem

BIJLAGEN

1. UIT HUMO 1985 - 1986, wijlen Marc Mijlemans over THE TRIFFIDS

2. KORTE BIO OVER GASTZANGER MARK SNARSKI

3. BEPERKTE DISCOGRAFIE - THE TRIFFIDS

4. LINKS - THE TRIFFIDS

1. UIT HUMO 1985 - 1986, wijlen Marc Mijlemans over THE TRIFFIDS

1985 "Ik loop al anderhalve maand met de cassette van "Born Sandy Devotional" rond; als een trouwe hond vergezellen The Triffids mij op mijn schaarse reisjes en als de avond valt, zet ik de achterdeur open, hou mijn in een fles gereïncarneerde huisvriend Jim Bean in de buurt en dan zingen ze voor mij de tien prachtige liedjes die ze kennen. En dan nog 's. En dan nog 's. Elke dag. Anderhalve maand lang. Ik ken ze nu even goed als de kamers van het huis waarin ik woon. En ze zullen me nooit gaan vervelen. Tien liedjes: samen de eerste volwaardige elpee van The Triffids, het groepje dat reeds zo vaak werd aangeprezen in dit prachtige blad, maar wie kan het wat schelen? Meestal staat de recensent machteloos en dat is ook een gerechte straf voor de arrogantie van zo-is-het-en-niet-anders die men, eenmaal in het vak, moet leren dragen. De recensent verheft zich en wie zich een beetje verheft zal een beetje vernederd worden, vernederd door de onverschilligheid van het publiek voor sommige plaatjes die hij vereert en aanprijst. Zo is het. Mij kan het niet schelen dat men Chris Rea boven The Triffids verkiest. Het is alleen onrechtvaardig dat men nauwelijks de kans krijgt om een keuze te maken, dat wie The Triffids niet hoort, onmogelijk van The Triffids kan houden. De radio in dit land, vervallen tot een war-rige puinhoop, op enkele schaarse uitzonderingen na, draagt daarin zeker een grote verantwoordelijkheid. Studio Brussel is degelijk maar te braaf en te gezellig. Op BRT 1 kan men nog steeds Zjef Vanuytsel horen. En de jongens en meisjes van Radio 2 maken er een boeltje van. Zelfs Omroep Brabant is, op het nog steeds uitmuntende "Domino" en Coppieters na, nog slechts een schim van wat het geweest is. Maar ik dwaal af. Ik zou het hebben over "Born Sandy Devotional" van The Triffids. David McComb, een ware grote op nog jonge leeftijd, heeft de tien songs geschreven, muziek en teksten. Hij is, na Costello, wellicht de meest begenadigde songschrijver van deze tijd. Hij jaagt op mensen en dingen die verloren zijn gegaan, vecht verbeteren tegen de waanzin, roept om water in de woestijn, neemt kennis van het verval om zich met boosheid, droefheid, razernij, gelatenheid, weemoed. Even divers als de gevoelens van McComb is het geluid van zijn Triffids: violen, steelgitaren, harde gitaren, een orgeltje, het kan allemaal. En het werkt, het is doeltreffend."

1986 "Komt tot ons vanuit Perth het midden van nergens, waar voor de kust nog hongerige haaien rondjes zwemmen. "Raining Pleasure" van de nog prille Triffids, is een klein, sober wonder. Ik durf bijna niet te zeggen, een moderne en passionele folkplaat, vanwege de modder en yoghurtresten op het woord "folk", maar het is zo. Er zit ook jazz in verwerkt, rock en vooral veel liefde. Een unheimlich en bijtend plaatje, van de duistere shuffle van "St. James Infirmary" en "Ballad of Jack Frost", over de gemuteerde vaudeville van "Everybody has to eat" en de ironische exaltatie van "Jesus Calling" tot de schitterende parel "Raining Pleasure", waarin de zeer jonge en mistige Marianne Faithful wederom geboren wordt. Niet God, maar wel de Glebe Pizza Bar wordt op de hoes bedankt voor de moeite. Nog zo jong en al-hambra !"

2. THE LIFE AND TIMES OF MARK SNARSKI

In 1985, brothers Mark and Rob Snarski decided to relocate from Perth to Sydney. The remainder of the band they had formed, Chad's Tree, would follow some months later in James Hurst's Kombi. As they crossed The Nullabor Plain and edged closer what they considered The New World, they began to think that Christopher Columbus was wrong.

After making two albums, *Buckle in the Rail* and *Kerosene*, the band broke up. Rob Snarski would later become a pivotal member of The Black Eyed Susans whilst Mark would form The Jackson Code. Their first album, *Del Musical Del Mismo Nombre*, was a hit with the critics and was described as *Nothing Less Than A Masterpiece* by Lynden Barber in The Sydney Morning Herald.

It was a strange album, a mixture of Elvis in Hollywood, Nebraska, Patsy Cline and Tom Waits. Recorded over the period of two weekends, it set the tone for their future recordings *Strange Cargo*, *Draggin' the River* and *The Things You Need*.

After touring with American crime writer James Ellroy in 1996, Mark Snarski fled to Europe. It is rumoured that on the flight to Madrid he decided that he'd had enough of show business.

Since 1998 sightings of Mark Snarski are as rare as those of the Duckbill Platypus in its natural domain.

Mark Snarski has lived in Madrid since 1998. He has worked as an exotic dancer and his Kung-Fu Secret Agent dancing has been a huge hit in clubs in Madrid.

He currently writes scripts for pornographic movies. Titles include *Invasion of the Cheese Women*, *Cucumber Man* and *Turkish Delight*. He is working on a mud wrestling noir novel entitled *Murky Mark and His Dirty Avengers*.

Musically speaking, he has formed a duet with Bruce Allen, legendary singer, guitarist and songwriter of such outfits as The Helmets and The Invisible Men. The Nearly Brothers are currently working on their debut album *Me and Mr Bones.....The Story Of A Fucked Up Guy And His Even More Fucked Up Cat*. The album is planned to be released one day.

3. BEPERKTE DISCOGRAFIE - THE TRIFFIDS

- 1983: Treeless Plain
- 1984: Raining Pleasure (EP)
- 1985: Field of Glass(E.P)
- 1986: Born Sandy Devotional
- 1986: Love in Bright Landscapes (comp.eerder werk)
- 1986: In the Pines
- 1987: Calenture
- 1987: Peel Session (E.P)
- 1989: The Black Swan
- 1990: Stockholm Live
- 1995: Australian Melodrama (best of)

4. LINKS - THE TRIFFIDS

SITES

- <http://www.thetriffids.com>
- <http://home.tiscali.be/the.triffids>
- <http://www.ronsaltcountry.com/triffids.html>

FORUMS

- <http://www.thetriffids.com/forum>
- <http://launch.groups.yahoo.com/group/triffids>
- <http://elvispelvis.com/davidmccomb.htm>

LABEL

- <http://www.dominorecordco.com/site>

